

Ратко Делетић

ДАЛЕКО ОД ЗАВИЧАЈА

Даљином склојим руке ко оба свешта
Док лепо одлази низ поља жићина
Ноћ скоји крилом ишцига и буде мења
Ко младости моја уз неку брезу скрића

Песма заспала на усни даном вечним
Док расте тежина бола
И покрије срце ишњу шело речним
Животи је део нашег договора

Мислећи да се лечим док ме покрива шрава
Далек од себе од својих међи присућина
Шта сам ја могао да сачувам од заборава
Док мислим да сам шу с вама да ме има

Привиди ми се дешињство — коњ усамљен у пољу
Луша ми у даљини ко мајчина соба
И буди та шина ко некад у кући на договору
Све што изнушра боли као ово доба

ЗАПИС СА КОСОВА

Усамљен коњаник своју љубав шражи
Изнад разбојишта шрашни одјеци још шрају
Оковано у шуб времс чува ишину од лажи
Само они који се не мире осћају

Поље се шелом девојачким забожури
Неки вишки себар сломи у срце коље
Док смо ишцигу ко клешву чули
Над временом руке посечене ко снајље

Часна сестра у неком манастиру молишву чисти
И никој не ошвара враћа
Док време празно траје ко шуга у сребро улића
И тамне године на запису од злаћа

Косовка девојка своју шугу у самоћу укива
Дамјанов зеленко сам у пољу без господара
Све што траје ничем се више не одазива
Осим песме која са истини не удаљава